

med Sikkerhed kunne paaregnes, naar man ikke har Andet at bringe i Morgengave end rislede Kanoner og Dagladegeveerer; eller om man ikke kan være langt sikkrere paa at møde en oprigtig og virkelig meent Tilslutning hos andre Stater; naar man bringer blomstrende Finantser og et kraftfuldt Folk, ikke blot kraftfuldt, fordi det har en Mustet paa Naffen, men kraftfuldt, fordi det besidder det, som giver Præsterne deres virkelige Betydning, fordi det er et Folk, i hvilket Vindstibelighed og Industri have ubvillet sig til en Hvide, der gjør, at det vil kunne modstaae de uhykkelige Dage. Dette har været min Mening, og det er min Mening, naar jeg tilraader, at man ikke skal unblade at indføre Besparelser ogsaa i Forsvarsvæsenet, og jeg maa paa det Bestemteste modsigte, at jeg — og jeg troer her at kunne tale i alle deres Navn, som have udtalt sig for Besparelser i Udgifterne til Forsvarsvæsenet, — dermed skal mene en Afvæbning, eller at man skal sætte sig hen med Hænderne i Skjødet og, som det blev sagt, maaskee kun vælte et Olfkrus under en politisk Discussion. Man skal ikke glemme, at, hvad der gjør en Nation stærk, er ikke blot Vaaben, men det er den Kraft, som boer i Nationen til at kunne udholde og imødegaae Uhykker, naar Tiden bringer dem.

Lobiesen: Naar jeg har begjæret Ordet, er det i Anledning af en Bemærkning, som igaar faldt fra det ærede 8de kongevalgte Medlem (Andræ). Det ærede Medlem tyttede nemlig; at den Maade at tilveiebringe Indtægter paa, som i nærværende Lovforslag er bleven foreslaet, var et Middel af yderst farlig Bestaaffenhed, og at, hvis vi vedtog dette Lovforslag, saa kunde vi sige Farvel til alle eventuelle Besparelser; det vilde være en allfor let Maade at komme i Besiddelse af Penge paa, til at man ret for Alvor vilde foretage sig saadanne Besparelser. Jeg vil ikke nægte, at en saadan Udtalelse fra et æret Medlem, hvis finantzielle Indsigt jeg har den bedste

Erhøidighed for, maatte gjøre et overordentlig Indtryk paa mig, og som jeg antager, ogsaa paa mange andre Medlemmer; men jeg maa ærligt bekjende, at, skjøndt jeg har gjort mig Umage derfor, seer jeg mig ikke istand til at overbevise mig om Holdbarheden af denne Paastand. Det forekommer mig albeles utvivlsomt, at, naar der er Tale om et Middel til at tilveiebringe Indtægter udover de ordinaire, saa er Midlet i samme Grad farligt, som det er umærkeligt. Naar vi i det indeværende Finantsaar have tilveiebragt en Balance mellem Indtægt og Udgift, saa er dette skeet ved at angribe Activmassen. Der er ikke een Stattehyder, som derved har sølt, en eneste Mark forsvinde af sinomme; man lever glad og føler ikke noget synderligt Tryk ved denne Tilstand; men ikke desto mindre er det givet, at denne Pengesum er forsvunden, og vist er det, at hvis man vilde lade flere Pengesummer forsvinde paa lignende Maade, vilde det vistnok medføre den størst mulige Fare. Et andet Middel er indirecte Beskatning; men jeg skalde mene, at der ogsaa er en høi Grad af Fare tilstede ved at benytte dette Middel. Skatten tilveiebringes ved ganske smaa Bidrag; der klages vel over Dyrtid, fordi Kaffe, Brændevin eller Ol koster en Smule mere end før, men den egentlige store Skade, der skeer, det Tryk, der lægges paa Omsætningen, den Forsvinden af Formue, der spores af de enkelte Næringsdrivende omkring i Landet, som maage staae i Forstød for den Indkomst, der paa denne Maade skal tilveiebringes, seer man ikke strax, maaskee ikke i de første Aar; men, naar Aar ere gaaede, vil det paa en meget tydelig Maade træde frem. Hvad derimod Indkomstskatten angaaer, da skalde jeg antage, at netop den Maade, hvorpaa den tilveiebringes, betager den enhver Farlighed; den saa at sige slaar Alarm og raaber Vagt i Gevær ved det Apparat, der maa sættes i Gang, for at nogen Skat paa den Maade skal komme ind. Jeg troer ikke, at nogen vil drage i Tvivl, at enhver Valgkreds, der sender en Repræsentant til